

ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds havde været tilstede, vilde jeg have rettet den Opfordring til ham, at han paa de enkelte Steder vilde gjøre opmærksom paa de Forværrer, som han igaar paaftod, at der paa flere Steder findes i det foreliggende Lovforslag tilligemed Udvalgets Ændringsforslag i Sammenligning med den nugældende Stempellov. Denne almindelige Paaftand vilde da have kunnet faae den Begrundelse, som den igaar i høi Grad savnede.

Med Hensyn til det første Afsnit, der nu er sat under Forhandling og som indeholder almindelige Bestemmelser angaaende det stemplede Papir, dets Indretning og Brug, skal jeg saaledes først gjøre opmærksom paa, at efter den nugældende Stempelpapirs-Lov er der 4 Classer af Stempelpapir, af hvilke imidlertid den ene Klasse er bestemt til at bruges til visse Documenter, for hvilke der er foreskrevet fast Taxt. Efter Lovudkastet er der bestemt, at der kun skal være 2 Classer istedetfor 4, men i Virkeligheden er det kun een Klasse, der spares, idet der i Lovudkastet er foreskrevet bestemt Taxt for visse Documenter, i Righed med hvad der er Tilfældet i den nugældende Stempelpapirsforordning af 1828, hvad den 4de Klasse angaaer. Forsaavidt indtræder der altsaa ifølge Lovudkastet en Simplification, idet Klasseantallet formindskes. Hvad iøvrigt angaaer Taxten i de to Classer, da svare de paa det Nærmeste til de nugældende Taxter. Den første Classes Taxt er $\frac{2}{3}$ pCt. af Værdien, altsaa 4 Mk. af hvert 100 Rd., og saaledes er det ogsaa efter den nugældende Lov. Hvad derimod 2den Klasse angaaer, saa gaaer Udkastet ud paa at indføre nogen Nedsættelse, idet den nugældende Taxt for 2den Classes Documenter efter Forordningen af 1828 er lidt over $\frac{1}{6}$ pCt., hvorimod den efter Lovudkastet skal være $\frac{1}{6}$ pCt. Ved at omtale Taxterne kommer jeg tillige til at berøre det første af de stillede Ændringsforslag, med Hensyn til hvilket jeg imidlertid ikke kan tale paa hele Udvalgets Vegne, jeg kan ikke engang føre Ordet for Udvalgets Fleertal, da jeg ikke hører til det Fleertal, som har stillet dette Ændringsforslag. Det gaaer ud paa, at Taxten altid skal være $\frac{2}{3}$ pCt.

for Documenter, der høre til 1ste Klasse, og $\frac{1}{6}$ pCt. for Documenter, der høre til anden Klasse. Jeg skal naturligviis overlade til de ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag, nærmere at begrunde det; jeg skal kun anføre, at det væsentlig er motiveret ved den Betragtning, at det kunde blive for haardt, om man skulde være nødt til at bruge et høiere Nummer af det stemplede Papir, fordi den Sum, hvorpaa det Document lyder, som det skal bruges til, med et ringe Beløb overstiger den høieste Værdi, hvorfor den næstlavere Taxt efter Lovudkastet er bestemt. Ændringsforslaget gaaer ud paa at ændre Scalaen saaledes, at det i alle Tilfælde skulde være tilstedeligt at benytte et enkelt eller flere Stykker stempelt Papir, naar der kun i det Hele taget bruges stempelt Papir til en Taxt, som giver $\frac{2}{3}$ eller $\frac{1}{6}$ pCt. af Documentets paalydende Beløb. Et æret Medlem af Udvalget (R. C. Larsen) har tilligemed mig ikke kunnet slutte sig til dette Forslag, og jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saaledes som Lovudkastets Taxtscala er foreslaaet, stemmer den overeens med den nugældende Stempelansordning; ogsaa i denne er Taxten foreskrevet saaledes, at en og samme Taxt omfatter et Minimum og et Maximum af Værdien. Naar man nu vil gjøre Forandring i Udcastets Bestemmelser i saa Henseende, og forsaauidt altsaa ogsaa i den nugældende Stempelpapirs-Lov, saa kan det jo ikke oversees, at man derigjennem kommer til i visse Tilfælde at nedsætte Taxtens Beløb; og det er altsaa aabenbart, at der derigjennem fremkommer nogen Formindskelse af Stempelpapirsintraderne. Hvor megen Betydning denne Formindskelse vil have, er det ikke muligt at beregne; jeg for mit Vedkommende troer, at det ikke vil blive noget ganske ubetydeligt Beløb, jeg tør ikke nævne noget Bestemt, men jeg troer dog maaskee, at det neppe vil blive under en Snees tusinde Rigsdaler. Det vil jo nærmere heroe paa, hvorledes den høitærede Indenrigsminister erklærer sig i saa Henseende, om han mener, at Statskassen kan taale denne hyderligere Afgang, som dette Ændringsforslag under Nr. 1 vil have tilfølg; men foruden denne finansielle Betragtning har der været en anden, som har bevæget det ærede Medlem